

Květen

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

LOUČENÍ S OTHELLEM

CO NOVÉHO V PŘÍŠTÍ SEZÓNĚ?

AŽ NA VĚKY S RADOVANEM LIPUSEM

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA **BONUS!** LZE UPLATNIT BONUS U ABONENTEK

Květen

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	1.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU		F
ÚTERÝ	8.	19:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 21:35	A
STŘEDA	9.	18:00	TANČÍRNA	KONEC 19:40 →	N
ČTVRTEK	10.	19:00	R. Harwood / GARDEROBIÉR	BONUS!	C
Tragikomedie o nerozlučném vztahu dvou lidí, které spojila láska k divadlu. V hlavních rolích R. Madeja a P. Mikeska. Režie P. Lančarič. Městské divadlo Mladá Boleslav					
PÁTEK	11.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU		E
SOBOTA	12.	19:00	A. Procházka / CELEBRITY S.R.O.		
Komedie o natáčení nekonečného seriálu, kde úspěch určuje reklama a procento sledovanosti. Hrají L. Pavlášek nebo M. Písařík, A. Gondíková nebo K. Macháčková a další. Režie A. Procházka. JT Promotion, Praha					
NEDĚLE	13.	19:00	M. Horanský / NEUMÍM JINAK NEŽ LÁSKOU	→	
Koláž ze života B. Němcové, plného dramatu, vzpoury, souznění i poezie. Martýrium jednoho srdce a dvou osudů. Hrají T. Vilhelmová, A. Procházka a T. Pavelka. Režie M. Horanský. Divadlo Viola, Praha					
PONDĚLÍ	14.	10:00	W. Russell / VÝLET		ŠK
Hiphopová komedie o třídě plné „darebáků“. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
ÚTERÝ	15.	19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40	R
STŘEDA	16.	19:00	TANČÍRNA	KONEC 20:40 →	K
ČTVRTEK	17.	19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40	M
PÁTEK	18.	10:00	AŽ NA VĚKY	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		18:00	OTHELLO	KONEC 20:30 DERNIÉRA ↪ str. 14	G
SOBOTA	19.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 20:30	U
NEDĚLE	20.	19:00	AŽ NA VĚKY	I. PREMIÉRA	P1

PONDĚLÍ	21.	16:30	SLAVNOSTNÍ PADEŠÁTKA ZUŠ PARDUBICE-POLABINY Všeoborový koncert k 50. výročí založení umělecké školy.	
		19:00	SLAVNOSTNÍ PADEŠÁTKA ZUŠ PARDUBICE-POLABINY	
ÚTERÝ	22.	10:00	KVÍTEK Z HORRRORU	D
		17:30	RASPUTIN KONEC 20:20	J
STŘEDA	23.	8:30	ULICE PLNÁ KOUZEL Humorné a zároveň poetické představení, které originálně využívá prvky černého divadla, tanec i pantomimu. Děti se na konci seznámí s technikou černého divadla a na chvíli se budou moci stát i hercem na jevišti. Divadlo Metro, Praha	ŠK
		10:30	ULICE PLNÁ KOUZEL	ŠK
		19:00	AŽ NA VĚKY	B
PÁTEK	25.	19:00	J. Cimrman – L. Smoljak – Z. Svěrák / ZÁSKOK Hra o nešťastné premiéře hry Vlasta. Hrají J. Hraběta nebo P. Reidinger, Z. Svěrák, B. Penc nebo M. Táborský, M. Čepelka a další. Režie L. Smoljak. Divadlo Jára Cimrmana, Praha	
SOBOTA	26.	15:00	40 LET RADOSTI VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	
		18:00	40 LET RADOSTI Výroční koncert Folklorního souboru Radost , v rámci kterého se představí tři jeho nejvýraznější choreografie: Už jsou ženci za dvorem, Formanská cesta a Romance vojenská, v nichž vystoupí všechny složky souboru i někteří jeho bývalí členové.	
NEDĚLE	27.	11:00	HEJBLATA Taneční představení školy InDance . Zatančí všichni žáci taneční školy z Chrudimi a Pardubic, vystoupí i soubor Pop Balet .	
		19:00	AŽ NA VĚKY II. PREMIÉRA	P2
ÚTERÝ	29.	10:00	BÍLÁ NEMOC KONEC 12:35	ŠK
		18:00	TANČÍRNA KONEC 20:40 ⇌	Z
STŘEDA	30.	18:00	KVÍTEK Z HORRRORU	X
ČTVRTEK	31.	18:00	VEČER KLASICKÉHO BALETU Komponovaný taneční večer, v rámci něhož děti ze studia Ballet Prima Pardubice a jejich hosté, přední sólisté baletu Národního divadla , zatančí krátký balet Sněhová královna a pásmo sólových a skupinových vystoupení ze světových baletů.	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	8.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE KONEC 20:45	B1
STŘEDA	9.	10:00	TUČNÁCI NA ARŠE KONEC 11:10 ⇌	ŠK

ČTVRTEK	10.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
NEDĚLE	13.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	
ÚTERÝ	15.	19:00	T. Novotný / QUEENSLAND		
			Detektivní komedie ze staré dobré Anglie. Hrají T. Novotný, L. Marek a L. Udržal. Divadlo Tří, Pardubice		
PÁTEK	18.	18:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 19:40	T₂
SOBOTA	19.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50	H₂
NEDĚLE	20.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	KONEC 16:10	I→H
			Náhradní termín za zrušené představení 25. března.		
PONDĚLÍ	28.	19:00	ŠUMNÝ VEČER S RADOVANEM LIPUSEM		
			Sledujete rádi televizní cykly o architektuře Šumná města a Šumné stopy ? Nabízíme vám osobní setkání s jejich režisérem R. Lipusem. V rámci komponovaného diskusního pořadu uvidíte i dokumenty Šumné stopy Brazílie a Izrael.		
STŘEDA	30.	9:00	D. Bartůňková / KAŠPÁREK A DRAK		ŠK
			Pohádkový příběh plný písniček, víl, skřítků, loupežníků i kouzel v podání začínajících herců. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		10:30	KAŠPÁREK A DRAK		ŠK

KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK	24.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45	
PÁTEK	25.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45	
SOBOTA	26.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45	
ČTVRTEK	31.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45	🔗 str. 20

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	2.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
ČTVRTEK	10.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	MLADÁ BOLESLAV	
SOBOTA	12.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KOLÍN	

PREMIÉRA:

R. Bean / AŽ NA VĚKY

 str. 10–13

Ponorný milostný thriller dvou propletených životů. Do malého hotelu přijíždějí mladí novomanželé strávit líbáanky. Co tomuto šťastnému páru dá a vezme další půlstoletí životních výher i nezdarů, se postupně odhaluje v průběhu dvou jejich návratů do novomanželského apartmá. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

HRAJEME:

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc.

P. Abraham / TANČÍRNA str. 21–23

Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, M. Němec, M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky z hudbou a písněmi zpívá M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka v socialismu. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer

V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

H. Ashman – A. Menken

KVÍTEK Z HORRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

K. V. Rais – B. Vrbský – B. Rychlík

KALIBŮV ZLOČIN

Podkrkonošský thriller s hudbou J. Pavlici. V hlavních rolích M. Němec, R. Chvalová, J. Ondrušková a M. Mejzlík. Režie B. Rychlík.

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

Koncertní hra o nikdy neuskutečněném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtipem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klaunádě o třech tučnácích. Hrají V. Čermák Macková j. h., J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko.

W. Shakespeare / OHELLO

Příběh vášni, ve kterém dávbelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Čermák Macková j. h. a L. Špíner. Režie P. Kracík.

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destinnové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech partnerských párech ve třech ložnicích. Hrají L. Mercerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

PŘIPRAVUJEME NA ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **15.** 19:00

BESÍDKA 2018

Kulturní **Divadlo Sklep** se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.

NEDĚLE **24.** 16:00

K. Plešková – W. Shakespeare / JEŠTĚ SE POTKÁME

PREMIÉRA

Příběh o nových začátcích, samotě a touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík.
Mladé divadelní studio LAIK

KUNĚTICKÁ HORA

NEDĚLE **10.** 16:00

**J. Kahoun – Z. Tomeš – M. Sajlerová
PŘÍHODY VČELÍCH MEDVÍDKŮ**

Pohádkové dobrodružství malých čmeláků Brumdy a Čmelydy, které jistě znáte z televizních večerníčků. **Divadlo Krapet, Praha**

ÚTERÝ **26.** 20:00

SPIRITUÁL KVINTET

Koncert jedné z nejlepších českých folkových skupin, která baví publikum už od roku 1960!

STŘEDA **27.** 20:00

THE BACKWARDS – BEATLES REVIVAL

Koncert slovenské kapely, která v letech 1998 a 2003 získala 1. místo na New York Beatlefestu.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

NABÍDKA SEZÓNŇÍHO ABONMÁ

Blíží se konec stávající divadelní sezóny a s ním i čas obnovy abonentek. V příjmemném předprázdninovém období jde o **PREMIÉROVÉ předplatné** (P1 a P2), **předplatné NA VEŘEJNÉ GENERÁLNÍ ZKOUŠKY** (VG), **JUNIORSKÉ abonentky** (J, L, S, Z, K, M, N, R) a **VYSOKOŠKOLSKÉ abonmá** (V). Jejich obnovování i případnou rezervaci nových abonentních vstupenek na nadcházející divadelní sezónu 2018/2019 zahájíme už v pondělí 21. května.

O cenově zvýhodněné předplatné (ať už právě nabízené sezónní, či roční) je stále mimořádně velký zájem, rodina našich abonentů čítá přibližně 3 000 členů! Proto stávající majitele permanentek žádáme, aby si své abonmá obnovili včas. **Premiérovým a generálovým předplatitelům budou místa rezervována do 22. června, po tomto termínu budou neobnovované abonentky prodávány novým zájemcům! Juniorským předplatitelům místa držíme až do 14. září, vysokoškolským pak do 28. září.**

V příští sezóně navíc spustíme novinku v podobě **věrnostního programu** pro abonenty, který jsme nazvali **Fanda**, do nějž se předplatitelé mohou zaregistrovat a získávat další zajímavé výhody a slevy. Podmínkou je alespoň jedno aktivní předplatné zakoupené na jméno (věrnostní program není určen pro firmy) a funkční e-mailová adresa. Podrobnější informace předají zaměstnankyně předprodeje vstupenek, případně budou také k nalezení na internetových stránkách divadla www.vcd.cz.

Vedle sezónních abonentních cyklů však stále nabízíme i populární **KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ**, které rovněž umožňuje získat vstupenky se slevou. Tento typ abonmá obsahuje osm kupónů, které lze vyměnit za osm vstupenek na představení dle vlastního zájmu (poskytuje tedy volnost při výběru titulů i termínů představení z repertoáru Východočeského divadla – nevztahuje se však na premiéry, zadaná a plenérová představení a hry hostujících souborů).

Velmi oblíbené jsou také **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 200, 300 nebo 500 Kč, jež mohou posloužit jako originální zážitkové dárky, které pak obdarovaný použije při nákupu vstupenek na představení

dle vlastního výběru. Uplatnit se však mohou i při koupi knih, CD či dalších upomínkových předmětů nejen v předprodeji, ale i on-line na divadelním webu www.vcd.cz, kde lze samozřejmě zakoupit i veškeré typy předplatného!

A nyní už přejdeme k tomu nejdůležitějšímu – **k plánovaným titulům příští divadelní sezóny**, s nimiž se blíže seznámíte na následující dvoustraně...

RaŠ

PŘEDPLATNÉ

2018/19

abonentní skupiny VG, P1, P2, J, K, L, M, N, R, S, Z, V

109. SEZÓNA

CO NOVÉHO V PŘÍŠTÍ SEZÓNĚ? PŘEDEVŠÍM SEDM NOVÝCH INSCENACÍ!

Sezónu 2018-2019 zahájí říjnovou premiérou **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE** v režii domácího **Petra Novotného**. Stejnomená filmová romantická komedie z roku 1998, k níž napsali scénář vynikající anglický dramatik a znalec Shakespearova díla Tom Stoppard a americký scenárista Marc Norman, získala sedm Oscarů, včetně tří hlavních. Anglický dramatik Lee Hall před čtyřmi lety přepsal filmovou předlohu do divadelní podoby, která příběhu velmi sluší. Mimo jiné už proto, že komedie i drama zároveň se odehrávají v divadelním prostředí. Mladému dramatikovi Willovi se nedaří napsat hru na objednávku. Pouta jeho tvůrčí krize zlomí až láska ke krásné Viole, která pak statečně pronikne i do inscenace, přestože ženy tehdy na jeviště nesměly. Příběh je fiktivní, ale je vsazen do historických reálií, a významnou roli v něm hraje i královna Alžběta I.

V pořadí druhá inscenace vznikne na podzim na Malé scéně ve dvoře a bude rovněž o lásce, přestože se jmenuje **PROTI LÁSCĚ**. Režisérka **Linda Dušková** jí přičkla podtitul „Absurdně komická divadelní koláž usilující o lehce brutální definici lásky“. Bude utkána z několika dramatických hříček katalánského autora Estevea Solera, vybraných z jeho úspěšné trilogie „Proti pokroku. Proti lásce. Proti demokracii.“ Příběhy se odehrávají v blízké budoucnosti a varují před tím, co všechno se může stát, pokud nebudeme ctít opravdové hodnoty. Ve vystředěných situacích autor upozorňuje na temnou stránku fenoménu lásky: bezcitnost, majetnictví, sadismus, závist, závislost... Více než půl století se na české scéně nehrálo vynikající drama Henrika Ibsena **OPORY SPOLEČNOSTI**. Napravíme to, budete ho moci vidět ještě letos v režii **Davidu Šiktance**, ve zbrusu novém překladu

přední české skandinavistky **Karolíny Stehlíkové**. „Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký“, je v současné době mimořádně aktuální. Zámožný podnikatel a významný konzul je v malém přístavním městě pokládán za příkladnou oporu společnosti. Zušlechtil město, plánuje vybudování železnice, z jeho loděnice vyplouvají lodě do celého světa, každá větší firma ve městě nese jeho jméno. Má příkladné manželství a vzorně vychovává dospívajícího syna. Klidnou hladinu rodinné i společenské idylly však zčeří nečekaná návštěva ze zámoří. Promlčené pravdy jsou najednou neúprosné a k odvrácení tragických následků je třeba velká síla dobré vůle...

Naše první inscenace roku 2019 bude **MIKVE**, nastuduje ji režisérka **Kateřina Dušková**. Jde o hru současné izraelské dramatičky Hadar Galron, která otevírá na pozadí tradičního židovského rituálu téma postavení žen ve společnosti a vztahu ortodoxní komunity k běžnému životu. Na osudech osmi žen autorka líčí střet tradice s moderním životem. Na hladinu rituální očištné lázně vyplouvají tajemství, která měla být ukryta, a pravda, která měla být zamlčena. Autorka pochází z ortodoxní židovské rodiny, ale dokázala se vydat vlastní cestou a ve svých odvážných hrách, které ovšem nepostrádají nadhled ani humor, řeší tabuizovaná témata, za což jí několikrát vyhrožovali i smrtí.

Vážné téma vystřídá na jaře parodická crazy komedie **VELKÁ BANKOVNÍ LOUPĚŽ**, kterou pro vás připraví režisér **Robert Bellan**. Vedení malé banky v Minneapolis stojí před velkým úkolem: ochránit vzácný diamant! Vůbec to není jednoduché. Kdo tady vlastně krade? A co na to maďarský princ? Gejzír

D. ŠIKTANC

K. DUŠKOVÁ

R. BELLAN

Z. DUŠEK

bláznivých, mnohdy doslova krkolomných situací se odehrává nejen v bance, ale třeba i ve sklápěcí posteli, či dokonce ve větracím potrubí! Nebude chybět ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Střelhitou komedii, která už dva roky slaví úspěchy v londýnském West Endu, napsala trojice mladých autorů – Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields, kteří roku 2008 založili autorské komediální divadlo Mischief Theatre. Jejich poetika vám možná připomene styl bratří Marxů nebo legendárních Monty Pythonů.

Druhá „jarní“ premiéra, opět v režii **Petra Novotného**, bude také patřit komedii, s lakonickým názvem **DIVADELNÍ KOMEDIE**. Náš podtitul: Komédie z divadelního zákulisí z(ne)važující smysl a úskalí divadelního úsilí. Chcete do něj nahlédnout? Přijďte! Uvidíte, jak se v oblastním divadle zkouší hra, kterou novopečený dramatik, stíhaný tvůrčí krizí, ještě nedopsal, ale předseda správní rady už ji zakázal. Režisérka a ředitelka divadla se nevzdává a vede herce, stíhané traumaty všedních životů, k naplnění uměleckého poslání a zároveň k uspokojení diváků, kteří se chtějí bavit. Nadšená ochotnice, která si přišla jen vypůjčit kostýmy, nahradí stávkující suflérku. Protřelý inspicient, který střídavě shání nezvěstného autora, opozdilé herce, chybějící rekvizity a pohoštění na tiskovou konferenci, komentuje veškeré dění slovy: „Za kulisama se vždycky odehrává větší drama než na

jevišti.“ Ale dobře to dopadne. „Je to záhada,“ jak říká Henslowe v Zamilovaném Shakespearovi, tedy v jiné, výše zmíněné, naší „divadelní komedii“.

Na závěr sezóny si dopřejeme silný milostný příběh, kterému by možná jako podtitul sloužil název hry Alfreda de Musseta Se srdcem divno hrát. Ale bude to divadelní adaptace románu Johanna Wolfganga Goetha **SPRÍZNĚNÍ VOLBOU**, stěžejního díla světové literatury na pomezí klasicismu a romantismu. Přivede nás na přelom 18. a 19. století, do vyšších společenských kruhů, v nichž si na rozdíl od dnešních úspěchaných časů bylo třeba vymýšlet rozličné kratochvíle. Eduard a Charlotta žili na zámku zprvu jen jeden pro druhého, obklopeni divokou krajinou se strmými skalisky a hlubokými jezery. Pak Eduard pozval na zámek přítele setníka a začal podle jeho rad upravovat krajinu. Charlotta k sobě vzala mladičkou neteř a ta se jí i oběma pánům stala milou společnicí i pomocnicí. A kostky byly vrženy. Lásku nelze ukotvit racionálními záměry, stejně jako přírodu nelze spoutat krajinnou architekturou... Hlavním tvůrcem inscenace bude režisér **Zdeněk Dušek**. (Pokud máte dojem, že je v příští sezóně poněkud pře-Duškováno, pak vězte, že režiséry vybíráme výhradně podle kvality. Ostatně „co do jména...“). Dále vás v příští divadelní sezóně samozřejmě čekají i vynikající dovozová představení, GRAND Festival smíchu, scénická čtení v cyklu INprojekty, Divadelní ples a jiné „kratochvíle“.

JaP

L. DUŠKOVÁ

P. NOVOTNÝ

PREMIÉRA AŽ NA VĚKY

DRAMATIK R. BEAN. FOTO D. LEVENE, THE GUARDIAN

Napínavé drama, tragikomické jako život sám, které se v anglickém originálu jmenuje *Honeymoon Suite*, líčí téměř půlstoletí života jednoho manželského páru. Setkáme se s ním večer před svatební nocí, v den stříbrné svatby, a pak ještě jednou, nedlouho před svatbou zlatou. Ten první večer začne téměř pohádkově:

Do malého hotelu v přístavním městečku na východě Anglie přijíždějí osmnáctiletí novomanželé Eddie a Irene strávit líbáanky. Jsou opojení láskou, mladistvým nadšením a společnými životními plány. Oba jsou z nuzných poměrů a žasnou nad luxusně vybaveným apartmá. Irene je panenská krása se zájmem o literaturu a s obavou z předčasného otěhotnění. Eddie je mladík hrubšího zrna a bez vzdělání, ovšem s odhodláním snést milované Irene v průběhu života všechno modré z nebe. Prozatím přinese balík kondomů a svatební noc může začít. Co tomuto šťastnému páru dají a vezmou další dvě čtvrtstoletí životních výher i nezdarů a ztrát, se postupně odhaluje v průběhu dvou jejich návratů na místo činu v novomanželském apartmá.

KOSTÝMNÍ NÁVRHY DO HRY VÝTVARNICE
M. JIRÁSKOVÉ, FOTO R. SMETANA

Dnes dvašedesátiletý anglický dramatik **Richard Bean** začal psát až jako čtyřicátník, ve druhé polovině devadesátých let. Před tím vystudoval sociální psychologii a živil se pak nejen svou profesí, ale mimo jiné také svéráznou humoristickou disciplínou zvanou „stand-up comedy“, tedy jako

sólový komik v různých klubových podnicích v Londýně. Tento obor, v němž se nikterak nepřečenoval, se mu stal přestupním můstkem k svobodnému povolání dramatika. Jeho první hra *Of Rats and Men* se odehrává v psychologické laboratoři, kterou dobře znal ze svého zaměstnání. Druhá hra *Toast* je z prostředí pekárny, kde se živil rok po maturitě. Milostný thriller *Honeymoon Suite* (u nás **Až na věky**) napsal roku 2003, je to jeho v pořadí osmá hra. Její děj umístil do svého rodiště, rybářského městečka Hull. Je tedy zjevné, že náměty čerpá velmi často z vlastních zkušeností. V psychologické praxi se zaměřoval na pracovní vztahy a zajímalo ho měnící se postavení mužů ve společnosti. Toto téma se často objevuje v jeho hrách, i v té naší. Hry Richarda Beana se hrají v mnoha zemích, do češtiny byly přeloženy komedie *Sám na dva šéfy*, *Kacířka*, *Boží bojovníci* a *Novomanželské apartmá*, které uvádíme v novém českém překladu s názvem **Až na věky**. V inscenaci uvidíte **Zdena Bittlovou**, **Petru Janečkovou**, **Štěpánku Fingerhutovou**, hosta **Ladislava Freje**, **Josefa Pejchala** a **Josefa Lásku** – všechny v hlavních rolích, v režii **Radovana Lipuse**. JaP

PREMIÉRY V NEDELI 20. (P1) A V NEDELI 27. KVĚTNA (P2) V MĚSTSKÉM DIVADLE

Naši květnovou premiéru i jejího autora vám již dramaturgyně Jana Pithartová přiblížila, nyní vám také zprostředkujeme pohled na realizační a herecký tým chystané novinky **AŽ NA VĚKY**, který se takto společně poprvé sešel 3. dubna v naší podkrovní divadelní zkušebně. Více fotografií naleznete na www.vcd.cz. RaS

ÚVODNÍ SLOVO ZAHAJOVACÍ ZKOUŠKY SAMOZŘEJMĚ PATŘILO REŽISÉRU RADOVANU LIPUSOVÍ.

V NOVÉ INSCENACI SVÉ HERECKÉ UMĚNÍ ZNOVU PŘEDVEDE ZDENA BITTLOVÁ.

PŘESTOŽE PETRU JANEČKOVOU TRÁPIL HOREČKA, PRVNÍ ČTENOU ZKOUŠKU SI UJÍT NENECHALA.

LADISLAV FREJ SE VRÁTIL DO DIVADLA, KDE PŘED LETY ZAČÍNAL SVOU HERECKOU KARIÉRU.

NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE NECHYBĚLI ANI PEPA PEJCHAL, HUDEBNÍ SKLADATEL MILOŠ ORSON ŠTĚDRŮ A PEPA LÁSKA.

VÝKLADU REŽISÉRA POZORNĚ NASLOUČALA TAKÉ ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

PO NĚKTERÝCH STOPÁCH RADOVANA LIPUSE

R. LIPUS V DEKORAČNÍCH DÍLNÁCH NA PŘEDÁVACÍ PORADĚ SCENY AŽ NA VĚKY.
FOTO J. SEKORA

Režisér RADOVAN LIPUS je tvůrcem nové inscenace hry *Až na věky*. S Východočeským divadlem nespolupracuje poprvé, před třemi lety tu režíroval hru Arthura Schnitzlera *Duše – krajina širá*. V českých divadlech je znám nejen precizní tvůrčí prací se skvělými výsledky, ale také tím, že takzvané „hostovačky“ si plánuje vždy na jaro nebo na konec léta, kdy se dá příjemně sedat v kavárenských zahrádkách. Sám sebe s oblibou nazývá kavárenským povalečem, byť jeho pracovní výkonnost svědčí o něčem docela jiném. Ovšem je možné, že na mé otázky bude odpovídat elektronickou cestou právě z nějaké zahrádky, protože se právě udělalo nádherné jarní počasí.

Radovane, při tvorbě inscenace *Duše – krajina širá*, jsi poznal velkou část pardubického uměleckého souboru i celý divadelní provoz. S jakou vzpomínkou ses do našeho divadla vracel?
Do Pardubic, proč to nepřiznat, vracel jsem se za divadlem velmi rád. Myslím, že pod vedením Petra Dohnala funguje tento dům znamenitě, jako – řečeno s Ernestem Hemingwayem – „čistý, dobře osvětlený podnik“. Herecký soubor je pracovitý, pestrý, vstřícný a ve znamenité umělecké kondici. Divadlo, které ví, co chce a umí to říci.

Jakožto autor projektu *Šumná města* jsi město Pardubice prozkoumal už dříve. Oč lépe je dnes znáš?

Především je tu v elegantní pěší zónu proměněná třída Míru. Obnovené parky, které mají půvab, švih a správnou lidskou míru: Tyršovy sady a Na špici. A také proč to neříci – spousta skvělých kaváren. Kromě mých oblíbených dvou špičkových podniků pana Bajera už zde ne jeden další zajímavý kofeinový pramen vyvěrá.

Je něco, co ti tu hodně vadí?

Ve městě brilantně utvářeném po staletí vzdělanými Pernštejnky a mezi válkami architekty Josefem Gočárem, Karlem Repou, Ladislavem Machoněm, Pavlem Janákem a dalšími výraznými osobnostmi mne na Masarykově náměstí nabubřelá postmoderní budova Pojišťovny ČSOB vždy znovu a znovu udeří do očí svou arogantní rozteklostí. Taký jsem zvědav převlece na další budovnost Automatických Winternitzových mlýnů, těch industriálních šumných Hradčan města Pardubice.

Čím – kromě tvé všudypřítomné práce – tady trávíš čas mezi zkouškami?

Kromě každodenní přípravy na pardubickou inscenaci mám tu ještě mnohou jinou práci – příprava nového

podzimního projektu pro Šaldovo divadlo v Liberci o legendárním ateliéru SIAL, jehož patrně nejznámějším dílem je hotel a vysílač na Ještědu. Pak musím napsat tři nové šumné televizní scénáře. Kéž aspoň něco z toho v Pardubicích svedu. A když je nejhůř a den zdá se marný, je ještě stále šance uchýlit se do kavárny. ;-)

Jsi mezi současnými českými režiséry asi největší znalec architektury. Jak se u tebe tyhle dvě profese vzájemně ovlivňují či doplňují?

Pro mne je divadlo architektura okamžiku. Tady a teď. Nádech a výdech v plicích, srdci a na jazyku. Architektura je zase trvalé a všudypřítomné divadlo soukromého a veřejného prostoru. Mám rád tu dvojici spolu.

Ve tvém režijním repertoáru se nezřídka objevuje i loutkové divadlo, jehož význam se často podceňuje. Pověz o něm něco, prosím.

Zkoušení v loutkových divadlech je pro mne velkou inspirací a občerstvením. Loutkoherci jsou většínou disponovaní a připravení cokoli všedního ihned v zázrak změnit. Jsou zvyklí na týmovou práci, nemusí sólovat za každou cenu. Vědí, že cílem je společně najít obraz a smysl a ne udělat hysterickou scénu. ;-) Tak ještě jednou, krátce: práce v malém loutkovém divadle = velká inspirace.

Co můžeš prozradit o svém zaujetí hrou Až na věky?

Skvělý milostný text. Pozoruhodná struktura. Chytrá, vtipná i hořká autorská kompozice. Dvě postavy, šest hlavních rolí, co ještě přát si více? Kéž se nám s herci podaří tu scénickou Rubikovu kostku šťastně složit a divákům neztratit se.

Autor Richard Bean uvádí hru citátem „Jediné, na čem záleží, je láska a práce.“ (Sigmund Freud) Jak se toto motto v příběhu odráží?

Je to příběh jednoho silného vztahu, nesnadné lásky, která trvá i sublimuje v celém životě, v dlouhém čase. Jaké je její skupenství – pevné, plynné, či kapalné? I na tohle všechno hra postav i diváků ptá se. Lze milovat až na věky? Repliky ve hře jsou jako kruté údery i milostné doteky. Cesta vzhůru a vpřed stojí nezměrné úsilí. Na konci užasle stojíme bohatší o všechno, co jsme ztratili.

Autorem nového českého překladu je Pavel Dominik, který pro tebe z angličtiny překládá často. Nebo je to spíš tak, že si často vybíráš hry, které nezávisle na tobě přeložil?

Pavel Dominik je objektivně brilantní překladatel, absolutní špička ve své profesi. Kromě toho pro mne subjektivně velmi důležitý kamarád. Člověk vtipu, moudrosti a noblesy. Jsem velice rád, že například naše společné sdílené zálibení v díle Toma Stopparda vyústilo v jeho skvostný překlad hry Vynález lásky.

R. LIPUS, FOTO J. FAUKNER

Byť je pro svou složitost, lidnatost a v neposlední řadě finanční náročnost tento text v našich podmínkách (zatím) těžko k uvedení, je skvělé, že díky Pavlovi, ve sličné edici i v muzickém překladu je už i v češtině ku přečtení! Jsem proto rád, že autorem překladu hry Richarda Beana pro Východočeské divadlo je právě on. Jeho překlady jsou přesné a znělé jako zvon!

Ještě prozrad, kam povedou tvé další šumné stopy.

V březnu jsem dokončil stěh a mix nových dělů po českých architektonických stopách na území Srbska. Letos na podzim čeká nás do Austrálie a na Nový Zéland s Davidem Vávrou cesta brzká. I tam by mělo vzniknout pět zbrusu nových šumných dělů. Kéž nám Bůh dá zdraví, vtip, inspiraci a sílu. JaP

↓ PŘEKLADATEL P. DOMINIK NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE HRY AŽ NA VĚKY, FOTO J. SEJKORA

LOUČENÍ S OTHELLEM

18. května budete mít poslední příležitost vidět na našem jevišti Shakespearovu tragédii OTHELLO. Toto, již šesté pardubické zpracování strhujícího příběhu vášně, ve kterém dávbelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy, mělo premiéru 15. října 2016 a od té doby dosáhlo 30 repríz.

Děj jedné z nejproslulejších tragédií slavného alžbětince se odehrává v Benátkách a na Kypru, kde právě vypukla válka s Turky. Mouřenín Othello je hrdinský vojevůdce ve službách Benátské republiky. Tajně se oženil s Desdemonou, bílou kráskou z patricijské rodiny. Jeho pobočníkem je bezcharakterní prospěchář Jago. Ten zneužije Othellovy důvěřivosti k odstranění náměstka Cassia, na jehož místo se chce dostat. Vnukne Othellovi podezření, že je mu Desdemona s Cassiem nevěrná. Když mu poskytne falešné důkazy, Othello zaplane spalující žárlivostí... Othello je hra o nezvladatelných vášních, které hýbou naším světem stejně jako dávným Shakespearovým – egoismus, závisť, žárlivost, kariérismus, xenofobie... Pro nejslavnějšího dramatika všech dob se staly hnací silou dramatu, které je ceněno nejen jako umělecké dílo, ale je zmiňováno i v odborné psychologické literatuře.

Inscenaci režíroval **Petr Kracik**, hlavní role hrají **Milan Němec** (Othello), dnes již hostující **Veronika Čermák Macková** (Desdemona) a **Ladislav Špiner** (Jago). „*Othello je v obecném povědomí stále dramatem žárlivce, který uskrťí svou ženu. Nenechme se ale mýlit. Když pozorněji čteme, zjistíme, že Othello není ubit žárlivostí, on je ubitý fakty. Člověk by musel opravdu strašně moc, až strašidelně milovat, aby nepodleh, když uvidí záběry a fotky a pustíte mu to v přímém přenosu... Je moc těžké tomu neuvěřit. U Othella není primární žárlivost, ale náchyllost k důvěře. Bohužel má důvěru k úplně jiným lidem, než by měl mít,*“ říká Petr Kracik, jenž v Pardubicích poprvé režíroval už v roce 1990 (O myších a lidech, Asagao), pak se vrátil až po čtrnácti letech k režii Tří mušketýrů a od té doby je zde častým hostem (Vojnarka, Jitřní paní, Meřisto, Dvanáct rozhněvaných mužů či Jméno růže). JaP

L. ŠPNER, V. ČERMÁK MACKOVÁ A M. NĚMEC V OTHELLOVI, FOTO J. FAUKNER

NEZÁVIDÍME SI, ŘÍKAJÍ PARTNEŘI NA JEVIŠTI I V ŽIVOTĚ

P. JANEČKOVÁ A L. ŠPÍNER S DČEROU KAROLÍNKOU PO PREMIÉRE RASPUTINA. FOTO J. SEJKORA

Letos LADISLAV ŠPÍNER již po desáté v řadě obhájil post nejoblíbenějšího herce Východočeského divadla. Jeho partnerka PETRA JANEČKOVÁ ho však ve skóre o jednu příčku předběhla, neboť cenu získala již po jedenácté! Dva měsíce po vyhlášení divácké ankety jsme se sešli na kus řeči a popovídali si na téma oslavy, pocitů, ale také jsme se společně ohlédlí za uplynulou sezónou. A protože s sebou měli i dcerku Karolínku, tak jsme se rovnou i zeptali, jak to funguje doma...

Za vítězství v anketě jste mimo jiné dostali dva velké dárkové koše plné dobrot. Už jste všechno snědli?

KAROLÍNKA: Už jsme toho snědli hodně.

A co z toho bylo nejlepší?

KAROLÍNKA: Já ani nevím, co mi chutnalo nejvíc.

PETRA: Já si myslím, že jako první zmizely brambůrky.

LÁDA: Mně chutnalo víno.

PETRA: A mně sýry. Letos jsme si to tak krásně rozdělili.

Petra letos získala cenu již po jedenácté, Láda po desáté. Nezávidíte si? Nebo to máte spíše jako závod?

PETRA: My si nezávidíme. My už jenom závodíme. (SMÍCH)

LÁDA: Já jsem si myslel, že jsem letošním rokem Pétu dohnal. Ale dohnal jsem tak jedině sám sebe k tomu, že budu Pétu dohánět dál.

My vám budeme určitě držet palce, ať vám to dohánění jde zvesela dál. Petro, stalo se ti někdy, že jsi dostávala hlasy za skutečně náročnou roli? To by jistě udělalo o to větší radost...

PETRA: Nebudeme si nic nalhávat, ono to vždycky je za odehrané role. A když se ohlédnou, tak poprvé to bylo asi zásluhou velké příležitosti v komedii Věno slečny Laury. Pak určitě díky Líze v úspěšném muzikálu My Fair Lady. Letos jsem slyšela, že to bylo především za komedie Mezi nebem a zemí a Kiss me, Kate, což mě za oboje moc těší. Ale obecně každá role zabere hodně energie, a upřímně vždy mě potěší, když vidím kladnou reakci publika. Všechny své role jsem měla a stále mám ráda a jen doufám, že se v nich budu divákům i nadále líbit. →

Hrála jsi už v mnoha muzikálech, ale zastavme se u zmiňovaného Kiss me, Kate, v čem je náročnější nebo zajímavější?

PETRA: Nejnáročnější bylo to, že co se týče zpěvu, opět mě vyhnali do nebeských výšin. (SMÍCH) Už jsem si to jednou zažila, když se zkoušela My Fair Lady. A Kate je pro mě v tomhle ohledu stejně náročná, protože moje postava používá hlasivky s křikem a se všemi emocemi. K tomu všemu ty výšky... A vše musí znít přirozeně.

U Ládi byl letošní úspěch hlavně za Rasputina. Z výčtu vašich mnoha rolí bych však připomněla i slavného Amadea a neméně významného Mefistu, kteří vás vynesli až do nominace na Thálii a v jednom případě dokonce k Ceně Thálie. Jak se oproti těmto dvěma postavám vyjímá Rasputin? V čem je jiný, náročnější nebo třeba zajímavější?

LÁDA: Tím, že jsem starší. V tom se liší hodně. (SMÍCH) Amadea jsem hrál před osmi lety a Mefista asi před sedmi. A čím je člověk starší, tím je i zkušenější, což se v rolích hodně odráží. Na druhou stranu Mefisto byl herec a Amadeus hudební génius, oba dva patřili ke kulturním lidem. Naproti tomu Rasputin je rozporuplná osoba, která používala a využívala Boha, provokovala ho, uplatňovala určitou sílu a magii, takže to je o něčem úplně jiném. Ale je fakt, že když se na všechny tři podívám s odstupem, tak jsou si v něčem podobní.

Karolínko, a jaká byla doma oslava, když to mamka s tatškou vyhráli?

KAROLÍNKÁ: My jsme moc neslavili. Ale byla jsem na ně moc pyšná, protože jsem jim držela palce.

A prozradíš nám, jak to funguje doma? Kdo je hlavou rodiny? A co třeba ráda děláš s mamkou a co pak s tatškou?

KAROLÍNKÁ: Nejvíce doma velí táta. S mamkou se učím a ráda s ní cvičím hru na klavír. A s tatškou ráda vařím a koukám na pohádky.

Vaříš? A co už umíš dobrého?

KAROLÍNKÁ: Jednou jsem tatškovi a mamce uvařila omeletu.

LÁDA: A pomáhala mi se zelňačkou a gulášem.

PETRA: A taky už umí bramboráky, nějaké pomazánky, okurkový salát. Už je toho docela hodně.

To jsi teda šikulka! Kájo, chodíš už do druhé třídy, přemýšlela jsi, čím bys chtěla být?

KAROLÍNKÁ: Asi zpěvačkou.

To mě teď baví úplně nejvíce.

Petro a Ládo, diváci vás už několikrát mohli vidět na jevišti společně. Jak to je, když společně zkoušíte? Pomáháte si doma? Opakujete si texty? Nebo to doma vůbec neřešíte?

PETRA: Občas si doma přefikávám texty.

LÁDA: To ne... (SMÍCH)

PETRA: Ne vždycky, ale třeba u Snu noci svatojánské jsme si doma texty přefikali. Ale jinak doma nezkoušíme, spíš se o tom jenom tak bavíme.

LÁDA: Co si o tom myslíme...

PETRA: Je to spíše takový rozhovor, jaký na to má kdo názor. Jak to cítíme a tak.

LÁDA: Po první čtené zkoušce si často říkáme, jaké z toho máme pocity. Někdy i dříve, když si každý zvlášť ještě před zahajovačkou

přečteme text, sdělujeme si, jaký to na nás udělalo dojem. A větší, tak z 99 % na to každý máme úplně odlišný názor. Sice se to pak v průběhu zkoušení mění, ale naše názory se málokdy sejdou. (SMÍCH)

Máte za sebou premiéru Tančírny. Pro naše divadlo šlo o velmi neobvyklý projekt už jen tím, že se v něm vůbec nemluví a vše se vyjadřuje pohybem. Jaké pro vás bylo zkoušení?

PETRA: Moje kolena by o tom mohla vyprávět. (SMÍCH) Ale určitě to bylo zajímavé.

LÁDA: Já to tentokrát odzkoušel s berlemi, ale naštěstí v tom já netančím, takže se to dalo zvládnout.

Kájo, ty už jsi taky herečkou, víd? Prozrad' nám, v čem hraješ?

KAROLÍNKÁ: Hraju v Rasputinovi jeho dceru. Zkoušení bylo moc zajímavý, s mamkou a tatškou to bylo dobré.

Letošní sezóna se pomalu blíží ke konci. Co vás ještě čeká?

PETRA: Já teď zkouším s Radovanem Lipusem hru Až navěky, která bude mít premiéru 20. května. A tím už pro mě tahle krásná a naplněná sezóna, kterou jsem si skutečně užila, končí. Tedy kromě představení...

S V. VÝBORNÝM V RASPUTINOVÍ, FOTO J. FAUKNER

LÁĎA: A mě ještě čeká zkoušení komedie Král Jelenem s Mariánem Peckem na Kunětické hoře, kde budu hrát krále, který se promění v jelena... Takže na to rozhodně diváky zvu, protože to bude kouzelná podívaná. Tedy jak znám Mariána...

Na závěr lehce nahlédneme do blížího se léta. Jaké máte plány?

KAROLÍNKA: Plánujeme, že až doplatíme auto, pojedeme na dovolenou k moři.

LÁĎA: Což bude asi za pět let.

(SMÍCH)

PETRA: Takže si letos užijeme léto společně na chatičce. Ale s tatínkem jsme si slíbili, že si dopřejeme krásné dva dny někde na wellness, aby se taky někdo staral o nás.

Přeji vám, abyste si to společně užili, aby léto bylo krásné a volno opravdu nabízející energii. KrP

↑ OPORY NAŠEHO DIVADLA NA DIVADELNÍM BÁLE, FOTO J. SEJKORA

ANIČKA HLAVÁČKOVÁ MÁ KAČENKU!

Dramaturgyně **ANNA HLAVÁČKOVÁ**, dcera stálce našeho souboru **Ludmily Mecerodové**, 26. března „odpremiérovala“ scénické čtení hry *Ctyři světové strany* a už 4. dubna ráno nás všechny potěšila radostnou SMS ve znění:

Slečna Kateřina si k příchodu na svět vybrala krásný den. Narodila se dnes v jednu hodinu ráno, měří 50 cm a váží 3 kg. Jsme v pořádku a šťastní jak blechy!

Anička + Honza + Toník

Jen pro upřesnění, Honza je pyšný otec a Toník starší bráška Katky. **Celé rodině, gratulujeme!!!**

RaS

Není se co divit, že si zvidavý Marcel Proust oblíbil naše nejmladší herečky, jsou totiž půvabné, charismatické, plné života a navíc talentované! Po Štěpánce Fingerhutové tak zacílil svou pozornost na další přitažlivou slečnu – VERONIKU MALOU – a požádal ji... ne o ruku, jak by si možná ve svých nejtajnějších snech přál, ale o zodpovězení otázek svého dotazníku. A Veronika mu řekla: Ano. Následující řádky vám tedy díky němu alespoň částečně zprostředkují pohled do duše mladé herečky, kterou můžete znát z inscenací Z postele do postele, Rasputin, Tančírna, Mohla to být hvězdná chvíle či již odderniérovanych Loveckých scén z Dolního Bavorska.

RaŠ

Kdybys nebyla sama sebou, kým bys chtěla být?

Amazonka nebo lesní žínka.

Pro které chyby máš největší pochopení?

Chyb děláme všichni spoustu, horší je si to přiznat.

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Toho, že v těch nejtěžších chvílích, tady jsou...

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
Petr Pan.

A kdo je tvou největší aktivní hrdinkou?
Žádnou takovou nemám.

Jaká je tvá oblíbená činnost?
Zpěv.

Z čeho máš největší strach?
Z lidské slabosti.

Tvůj nejoblíbenější splávací?
To fakt nemůžu takhle jednoznačně určit.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Dřív mluvím, než přemýšlím.

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?
Závist.

Kde bys nejraději žila?
U moře.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?
Hans Zimmer.

Jak bys chtěla zemřít?
Tak nad tím jsem asi nikdy nepřemýšlela.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Roztržitost.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Každý, kdo je sám sebou.

Jakou historickou osobnost nejvíce obdivuješ?
Kardinál Richelieu.

Tvá oblíbená jména?
Nathaniel.

SE Š. FINGERHUTOVOU PO PREMIÉRE HRY MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE, FOTO M. KLÍMA

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?

To nedokážu posoudit, sama jsem ještě ani žádnou nezažila.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?

Kolibřík.

Nejoblíbenější barva a květina?

Zelená, miluju exotické kytky.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?

Uhořet.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?

Jsem pořád infantilní.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?

Neúcta ke starým lidem.

Jaký je momentální stav tvé myslí?

Rozpolcený.

Čeho si nejvíce ceníš u mužů?

Když jsou to opravdu muži. Mám pocit, že v mladší generaci se už moc vybírat nedá.

Čeho si nejvíce ceníš u žen?

Křehkosti.

Jak si představuješ dokonale štěstí?

Život je báječněj, když si ho umíš zařídit.

Která historická postava je podle tebe nejodpudivější?

Josef Mengele.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Guláš a miluju bublinky.

Jaké je tvoje motto?

„Neopouštěj své sny, protože když je opustíš, budeš sice dál existovat, ale už nebudeš žít.“

Mark Twain

VYHRAJTE VSTUPENKY NA KUNĚTICKOU HORU

M. SIKOROVÁ, M. NĚMEC A J. JANOŠKOVÁ
V POHÁDCE KRÁSKA A ZVÍŘE, FOTO J. FAUKNER

Na konci května se na víkendy naši herci opět po roce přestěhují na vyhlídku Kunětické hory, kde v magickém prostoru pod hradem odehrají reprízy velké výpravné pohádky **Krása a zvíře** s písněmi Michala Hruzy a novinku v podobě bláznivé pohádkové veselohry **Král jelenem** slavného barokního komediografa Carla Gozziho.

A jelikož vstupenky na naše plenérová představení jsou již téměř vyprodány, rozhodli jsme se potěšit alespoň jednoho šťastlivce, kterému jsme zarezovali **dvě vstupenky na Krásku a zvíře pod širým nebem ve čtvrtek 31. května**. Stačí se jen zapojit do **SOUTĚŽE Najdi pět rozdílů**, která bude až do

23. května probíhat na našich webových stránkách www.vcd.cz, nalézt správných pět odlišností na uvedených fotografiích a poté mít trochu štěstí a být vylosován. Na výherce pak čekají dvě slibované vstupenky na divácky nejoblíbenější inscenaci našeho divadla posledních dvou let!

Pokud máte romantickou duši a rádi se necháte okouzlit pohádkovým příběhem lásky, navíc protkaným působivou hudbou Michala Hruzy a okořeněným svérázným humorem, zajděte si co nejdříve do předprodeje vstupenek pro poslední volná místa, anebo si pohrajte se Štětšenou v naší soutěži... Nabízené vstupenky mohou čekat právě na vás!

RaS

HLEDÁME POSILU DO NAŠÍ KREJČOVNY

**VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PŘIJME
PÁNSKOU KREJČOVOU**

POŽADUJEME: VYUČENÍ V OBORU PÁNSKÁ KREJČOVÁ

NABÍZÍME:

PRÁCI V ZAJÍMAVÉM PROSTŘEDÍ
PRÁCI NA PLNÝ ÚVAZEK
PŘÍSPĚVEK NA STRAVOVÁNÍ

NÁSTUP: ZÁŘÍ 2018

BLÍŽŠÍ INFORMACE U VEDOUcí KREJČOVNY,
PANÍ JANY KOSEJKOVÉ – TELEFON: 466 616 423

FOTO J. SEKORA

SMEKÁM PŘED VAŠIMI HERCI, ŘÍKÁ CHOREOGRAFKA PETRA PARVONIČOVÁ

P. PARVONIČOVÁ S K. STEINEROVOU A M. MEJZLIKEM PO PREMIÉRE TANČÍRNY, FOTO J. SEJKORA

Jak přiblížit PETRU PARVONIČOVOU, která je podepsaná pod choreografií Tančírny... Snad nejvíce ji vystihuje toto – je pořád v pohybu a neustále má dobrou náladu. Kdykoliv se dívám, jak pracuje, a setkáme se pohledy, ona se vždy usměje. Nejenom na mě, na každého! Tanec a vše s ním spojené je o kontaktu, úzkém spojení tanečníků, a to ona velmi dobře ví. Možná i proto je tak empatická a přátelská. A také má ráda herce, což není u choreografů úplně běžné – s herci musí pracovat velmi specificky, vycítit, co kdo umí, kde jsou jejich limity či naopak přednosti a co je pro ně nejlepší. Dokáže velmi přesně a vtipně pojmenovat jednotlivé pohyby a kroky, které je pak schopen si zapamatovat i absolutní laik. Myslím si, že je schopná rozpohybovat úplně každého. Ale, koneckonců, udělejte si o ní obrázek sami – přijďte se podívat na Tančírnu a přečtěte si následující rozhovor.

Petro, v Tančírně se objeví spousta tanců, od valčíku, přes různé dobové choreografie až po současný tanec. Kolik jich vlastně je? A znala jsi je

všechny, nebo sis musela i něco nastudovat?

Tanečních stylů bylo použito mnoho, od swingu, lindy hop, české besedy, kde může divák

zhlédnout sousedskou, skočnou, furianta i řezanku, valčík, waltz, tango, twist, rock'n'roll, disco, jazz 80. let, balet, ruské tance a další choreografické výplody mé blondáté mysli, kde jsem styly moderní propojovala, jazz, funk, moderní tanec. Nemusela jsem ani tak studovat, jako spíš připomenout si. Na konzervatoři jsme studovali pár základních druhů, ovšem to, co mě samotnou vždycky strašně bavilo, je poznávat nové taneční styly, ať mému tělu sedí, nebo ne. Na to se klade důraz i v zahraničí, je dobré být univerzálním tanečníkem. Tedy celá Tančírna byla pro mě výzvou, zda jdu správným směrem. →

NA SVÝCH CESTÁCH ZA TANCEM...

Někde jsem četla, že valčík je prvním párovým tancem s uzavřeným držením těl. Kdy to skončilo? Kdy začali tanečníci tančit samostatně? Ono se vše dá tančit samostatně. (SMÍCH) Ale když potřebuješ zvednout, létat ve vzduchu, tak toho chlapa (parťáka) prostě potřebuješ. Myslím, že doba květinových dětí byla hodně o vnitřních pocitech, každý měl svůj obláček emocí. A disko 80. let – tam se po sobě spíš plouživě plazili. Ale když to vezmeš tak, že dané párové držení je pro společenské tance, tak máš pravdu, standardem a latinou to skončilo, ve swingu držíš partnera už úplně jinak, v rock'n'rollu také. Spočívá to opravdu i v době, stylu, držení těla. Teď to prostě takhle frčí, máme možnost tančit contemporary (současné) tance samostatně, ale dá se vytvořit nádherný duet, trio apod.

Posledním číslem naší Tančírny je Thunder, což v překladu znamená hřmění, burácení... Na jevišti „burácí“ pět žen a dívek. Proč ne muži? Nepřisuzujeme jim tím pasivní roli v tancování? Bylo to správné rozhodnutí. Myslím, že pánské osazenstvo souboru bylo určitě šťastné. (SMÍCH) Do posledního čísla patří ženy, doba je taková, ženy jsou více nezávislé, je doba feminismu, a koneckonců muži nejsou vždy muži, ale působí

a chovají se víceméně zženštile. Tím jsme nesoudili ani neupozorňovali na dobu, zda je to špatně, nebo dobře. Nebo zkrátka v těch světlech od Davida (OSVĚTLOVAČ DAVID MORAVEC – POZN. RED.) mají holky hezčí figury. (SMÍCH)

V naší inscenaci herci opravdu tančí jako nikdy. Mnozí z nich si sahli až na dno svých sil, všechny dámy v souboru měly problémy s koleny... Přesto jejich tanec vypadá velmi přirozeně, i když to bude nejspíš i tím, že herecký výraz odvádí pozornost od případných chyb. Je to tak? S herci je určitě úplně jiná zkušenost než s tanečníky...

Myslím, že v celé inscenaci je naopak výhodou pracovat s herci jako tanečníky. Bylo by strašnou ranou do oka pro diváka, kdyby sledoval etapy českých dějin vyjádřené pohybem a výrazem a pokaždé by naběhl „nadrčený“ profesionální taneční soubor. Působilo by to křečovitě. Celá parta našich herců má obrovský dar. Každý z nich je jiný, jsou „makáci“ a ve finále si divák najde v představení postavu, která mu připomene sebe, souseda či příbuzného. Každý herec spolu s tancem naprosto přirozeně vytvořil desítky různých postav. Smeškám před nimi. S tanečníky se nedá spolupráce srovnávat, mám obě pozice ráda, ale tato mě neskutečně obohatila.

Které „číslo“ či tanec z naší Tančírny máš nejraději a proč? To je těžké. Asi to není o druhu tance, ale o lidech. Dášu Novotnou miluju v lidovkách, Jindru Janouškovou v Motýlkovi, Moniku Němcovou v lindy hop, Petru Janečkovou v tangu, Milana Němce v diskotéce, Pepička „Love“ Lásku v Shout rock'n'rollu, mnohé „hřmíci“ holky v Thunderu a další... Takže se mě na tohle nesmíš ptát... (SMÍCH)

Jsi choreografka, ale i tanečnice. Kde tančíš, co bylo tvou poslední taneční rolí?

Pohybují se spíš v zahraničí, v Čechách se udržuji lektorskou činností. Ale mám po operaci koleno, a jelikož moc nerehabilituji, ale spíš zatěžuji, tak si sem tam křupne a truceje. V zahraničí tančím v představeních vždy na konci workshopů, je to nádherná show, pokaždé sestavená z nových choreografií a nových stylů, přesně pro mě nejlepší relax. Makáme celý týden a na konci show. Krása!

Jak ses již zmínila, jezdíš často do ciziny sbírat zkušenosti. Kde jsi byla naposledy?

Naposledy jsem byla v Barceloně, jezdím se svou taneční „rodinou“ World Dance Movement už šestým rokem. Nedá se popsat, jak skvělé to je. Dalo mi to strašně moc, včetně stipendií, přátel, pracovních příležitostí, vzdělání. Opravdu. A letos se spolu s mými lektory chystáme za WDM do Itálie. Nemohu se dočkat. Není to jen o tom dát si do těla, mít 8 až 9 lekcí denně, taneční styly od klasického tance, moderního italského, GaGa style, akrobacie, choreografické workshopy, muzikálové styly, ale zároveň si s vámi špičkoví lektori a choreografové po večerech popovídají, podělí se nejen o zkušenosti, ale i vám poradí, posunou vás dál. Myslím, že tohle na českých tanečních školách opravdu výrazně chybí.

A co tvoje pedagogická činnost? S kým tě baví pracovat?

Před deseti lety jsem založila

taneční centrum v Plzni, s úmyslem, aby si každý mohl přijít zatančit. Tím mám na mysli, že nejsme výběrovou školou pro soutěže, i budoucí lektor či dospělý tanečník si může přijít zatrénovat pro svou fyzickou kondici nebo jen tak pro radost. Před třemi lety jsem dala centru název Dance center Petry Parvoničové a řekla bych, že se rozvíjí velmi pěkně. Jsem tam sama lektorkou, ale co je pro mě po deseti letech nejdůležitější, je to, že mám kolem sebe partu skvělých profesionálních lektorů, kteří nepřijdou jen odučit svoji hodinu, ale vzdělávají se dál, tančí v divadlech. Jsem na ně neskutečně pyšná a doufám, že DCPD se bude stále rozšiřovat o další a další styly.

Během našich generálních zkoušek jsi měla ještě další premiéru.

Jak to všechno zvládáš? Kde bereš energii?

Můj přítel Pavel by vám asi řekl, jak vypadám večer doma po celém dni... Jak jsem řekla před chvílí, mám štěstí na lidi – především na dvě skvělé asistentky, Mišu a Kátu. (TANEČNICE MICHAELU NOVOTNOU A KATEŘINU STEINEROVOU – POZN. RED.)

Letos se zopakovala situace z minulosti. Při zkoušení Cabaletu jsi při premiéře „zaskočila“ za zraněnou tanečnici Zuzanu Parmovou. Při Tančírně jsi za nemocnou Zuzku Mejzlíkovou odtančila veřejnou generálku. Je to velký stres z ničeho nic a bez přípravy vystoupit před lidmi?

Já mám spíš vždycky strach, abych to hercům nepokazila. Sice se říká, co si choreograf postaví, to by měl znát, takže ano, znám

to, ale z pozice diváka. A když tedy na jevišti nakonec sama stojíš, tak se bojíš, abys byla správně ve světlech a nikoho nesrazila.

Co tě čeká v nejbližší době, na čem pracuješ?

Připravuji dvě velké akce. První je Mezinárodní víkend tance, festival, který jsem před sedmi lety založila na oslavu Dne tance. Většinou je plný workshopů, večerních show, v nichž ráda spojuji taneční skupiny a styly. Pořádáme ho vždy na podporu handicapovaných a dětí s onkologickými nemocemi. Dále budu připravovat premiéru ve Studiu Dva v Praze a těším se na spolupráci s Divadlem Kalich, kde jsem předloni poprvé pracovala, „stavěla“ jsem choreografii muzikálu Srdcový král. Letos mě čeká muzikál Hair – Vlasy!!!

JaU

JAN MUSIL PŘEDSTAVIL SVŮJ DALŠÍ FILM!

15. dubna měl v Divadle 29 premiéru krátký akční thriller *Pray*, pod ním je opět autorsky podepsán člen našeho hereckého souboru JAN MUSIL, který na sklonku zimy v Pardubicích už uvedl svůj předchozí snímek *Nejlepší kamarádky*.

Historický krátkometrážní film s prvky hororu natočil společně s režisérem Lukášem Kratochvílem a pardubickou skupinou *Zubří*, která se

PŘÍPRAVA NA JEDNU Z FILMOVÝCH SCÉN, FOTO P. ŠEDIVÝ

zabývá specializovanou technikou divadelního a filmového boje a jejíž členové často spolupracují s naším divadlem (vidět je můžete například v inscenaci *Othella*). „*Krátký příběh se odehrává ve 12. století, kdy se po dobytí Jeruzaléma sultánem Saladinem vracejí zbídačení templáři zpět do Evropy. Na své cestě v lesích narazí na opuštěnou vesnici, kterou stále ovládá pohanské náboženství, a svou přítomností nevědomky probudí zlo,*“ přibližuje děj Jan Musil. Film postavený převážně na akčních scénách vznikl tři roky, jeho realizace i následná zvuková i obrazová postprodukce byly poměrně náročné. „*Čhtěli jsme si vyzkoušet, jestli dokážeme natočit film, který by vypadal jako z Hollywoodu. Navíc se nám líbilo téma střetu dvou rozdílných světů,*“ dodává Jan Musil.

RaS

FOTOGRAFIE Z PREMIÉRY NALEZNETE
NA WWW.VCD.CZ.

EVA FRANCOVÁ VE FOYER

Premiéru milostného thrilleru **Až na věky**, která se uskuteční v neděli 20. května, předznamená vernisáž výstavy děl výtvarnice **Evy Francové**, která v naší divadelní galerii ve foyer představí dřevěné reliéfní objekty a několik kreseb – svou tvorbu z posledních let, kterou prezentovala mimo jiné na Biennale Internationale d'Art Non Objectif 2017 v Pont de Claix ve Francii ve výběru 20 evropských umělců.

EVA FRANCOVÁ se narodila v roce 1956 v Pardubicích. Vystudovala Střední umělecko-průmyslovou školu v Brně (obor propagační grafika) a poté Pedagogickou fakultu v Hradci Králové (obor výtvarná výchova – matematika), kam se v roce 2003 navrátila a šest let na Katedře výtvarné výchovy vyučovala grafiku a autorskou knihu. V současné době žije a tvoří v Zajezdci.

Od roku 1984 autorka uspořádala 30 samostatných výstav v Čechách i v zahraničí. Zúčastnila se také mnoha skupinových výstav a mezinárodních přehlídek umění, např. v Japonsku, Francii, Egyptě, Jižní Koreji, Brazílii, Americe, Polsku, Číně, Tchaj-wanu, Švýcarsku, Rakousku, Německu, Srbsku, Rumunsku, Bulharsku, Litvě, Rusku a Makedonii.

Její dílo je zastoupeno ve veřejných sbírkách muzeí a uměleckých galerií, např. v Tokiu, Káhiře,

Kaiserslauternu, Taipei, Varšavě, Pont de Claix, Lublinu, Krakově, Novosibirsku, Guanlanu či Maramures.

Tvorba Evy Francové je racionální, úsporná, založená na geometrických konstruktivních a konceptuálních principech. Vyrůstá ze zájmu o řád, harmonii a jednoduhost. Realizuje se v různých médiích (experimentální a digitální grafika, kresba, objektová tvorba). Využívá obvyklé všední elementy (větvíčky, dýhy, staré plechy, lino, lepenku, dřevěné desky, hranolky, tyčky). Vytváří z nich tiskové matrice pro grafiku nebo je používá jako stavební prvky svých objektů, v nichž získávají nový význam v principu opakování a symetrie.

V její současné práci dominují dřevěné geometrické objekty. Při jejich vytváření se nechává vést vlastnostmi konstrukčních prvků – pásků dýhy. Řazením a vrstvením dýhových segmentů vytváří nízké reliéfní kompozice. Jejich řádem je rytmus, harmonie, rozvoj, kontinuita bez počátku a konce. Komorní moduly je možné variabilním sestavením uspořádat do větších celků. Z podobných principů vycházejí i kresebné práce na papíře.

RaS

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open** 2018
SINCE 2004

Východočeské divadlo Pardubice

Pátek 01. - Úterý 12. 06. 2018

VÝSTAVY | EXHIBITIONS

XV. ročník festivalu otevře výstava koláží **Martina Doška** a vítězů soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2018“. Foyer divadla, přízemí

Sobota 09. 06. 2018, 19.00

GALAVEČER | GALAEVENING

Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP) TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR) DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR SLAVÍČEK (CR)

Neděle 10. 06. 2018, 17.00

SOUTĚŽNÍ DEN | COMPETITION DAY

Ceny mezinárodní Jury a diváků. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP) TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR) DANIELINE STUDIO (CR) KREDANCE COMPANY (CR)

Pondělí 11. 06. 2018, 10.00

DANCESHOW

Zadáno pro školy. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ (CR) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP)

Konzervatoř Pardubice

Pondělí 11. 06. 2018, od 14.00

DÍLNY | WORKSHOPS

Učí profesionálové. Výuka pro všechny zájemce. Lekce lze sledovat jako divák. Rezervace: +420 776 088 093

14.00 - 15.10 HELENA MACHOVÁ (CR) - JAZZ CHOREOGRAPHY | 15.20 - 16.30 TERU OGAWA (JAP) - JAPANESE TRADITIONAL DANCE - KAMIGATAMAI | 16.40 - 17.50 BORIS TERESHKIN (RU, SIBERIA) - URBO JAZZ | 18.00 - 19.10 SERGEY SHMYKOV (RU, SIBERIA) - JAZZ FUNK

Divadlo Exil Pardubice

Úterý 12. 06. 2018, 20.00

ZUZANA GROHOVÁ - ZPĚV, KYTARA (CR)

OLGA SERGEYEVA & BORIS TERESHKIN SING JAZZ (RU, SIBERIA)

Pěvecký recitál. Večer se koná ve spolupráci festivalu s Divadlem Exil

Předprodej vstupenek

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO

PARDUBICE: +420 466 616 432

obchod@vcd.cz

www.vcd.cz/program

region@ipardubice.cz

DIVADLO EXIL: +420 737 380 402

rezervace@divadloexil.cz

www.machovadance.cz

www.vcd.cz

Absolutní vítěz festivalu 2017, Jazz Ballet Valery (RU, SIBERIA)

Choreografie Helena Machová (CR)

© The International Festival Jazz Dance Open 2017, Foto Eva Tomková

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
 Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
 OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

 NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
 AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArr

 BARTH

 HAK

 P
 CENTRUM

 VCS
 KRAJSKÝ ÚSTŘEDNÍ ÚŘAD

 Kávoviny

 era

 Vesna
 ... dělá domov

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 Dvojka
 Český rozhlas

 Country
 radio

 RADIO
 CENA
 107.1

 Informační server
 WWW.PARDUBICKY.CZ

 Radio
 107.1

 BEAT
 107.1

 88.0
 88.0

 DUSTV
 ZABAVNÉ CESTOVÁNÍ

 TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2018 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 TITUL: P. JANEČKOVÁ, RASPUTIN, FOTO J. FAUKNER